

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kunne næsten ikke tro, at jeg hørte rigtigt. Hørte jeg virkelig fru Charlotte Antonsen sige, at stillet over for det faktum, at der er flere alvorlige ulykker på arbejdspladser med under 10 ansatte end på arbejdspladser med f.eks. mellem 10 og 20 ansatte, er regeringens løsning på problemet at give så gode forhold for de små arbejdspladser, at de bliver så store, at de får råd til afskærmning? Sagde fru Charlotte Antonsen virkelig: Så de får råd til afskærmning?

Nu vil jeg ikke gå ind på, hvor meget det præcist fremgår af arbejdsmiljøloven, hvad man må og ikke må, og hvor meget man skal og ikke skal. Det er mere det syn, der ligger bag: Hvis man er ansat på en arbejdsplads med under 10 ansatte, skal man billedlig talt acceptere, at der ikke er råd til afskærmninger, og at man kan miste fingre og hænder og hvad ved jeg, indtil virksomheden er blevet så rig, at der er blevet råd til at ansætte mere end 10 ansatte, så man kan få gjort noget ved det. Jeg synes, det er et højst besynderligt arbejdsmiljøudgangspunkt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu skal hr. Søren Søndergaard passe på, at han ikke forlader Jordens overflade, for det var dog en ejendommeligt udlægning.

Det, jeg siger, er: Ja, der er nok en tendens til, at der sker lidt flere ulykker på de små virksomheder, og vores primære ønske er – det sagde jeg også i starten af første omgang, men jeg er blevet spurgt om det samme 17 gange, så nu forsøger jeg at nuancere mine besvarelser, men vil godt begynde så med at gentage det, jeg sagde i starten:

Kl. 17.25

Hvis man kun er seks, syv, otte ansatte på en virksomhed, mener vi altså godt, at man kan tale sammen, især fordi det ifølge arbejdsmiljøloven jo er en pligt for ledelsen at sikre, at man faktisk drøfter de ting, og det mener vi også man er i stand til uden at sende en hel masse mennesker på kursus og lave en masse andet. Men det er også rigtigt, skal jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at noget af den røde tråd i regeringens politik er, at vi faktisk ønsker, at virksomhederne bliver større, og hvis der er denne statistiske sammenhæng, altså at når man er stor, sker der færre ulykker, ville det jo også medføre, at der kom færre ulykker, hvis alle virksomheder blev større.

Men det er også klart, at når vi taler om ulykker på arbejdspladser, er der en tendens til, at i visse brancher er man mere udsat end andre, selv om det ikke er alle virksomhederne i en branche, der er udsat. F.eks. kan byggearbejdspladser være et hårdt sted at arbejde, selv om de ofte ikke er så store, men det er en anden sammenhæng.

Det, vi bare mener helt grundlæggende, er, at bureaukrati ikke løser arbejdsmiljøproblemer. Der er ikke den sammenhæng, og derfor vil vi skåne de små arbejdspladser for alle disse meget bureaukratiske tiltag.

Ja, jeg bliver desværre nødt til at svare hr. Ole Vagn Christensen i næste runde.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Jamen så kommer der et supplement fra hr. Ole Vagn Christensen i en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, det er helt klart, at jeg må fylde lidt mere på, nemlig et spørgsmål om, hvorfor det er uværdigt, at den svage part på virksomheden har lov til at vælge en sikkerhedsrepræsentant, som er ligeværdig, når det drejer sig om arbejdsmiljøspørgsmål, og har lige så stort ansvar som ledelsen for, at sagerne bliver rejst.

Det, jeg kan se, at fru Charlotte Antonsen kæmper for, er sådan set, at man ikke skal have lov til at have en sådan repræsentant, men at hver enkelt skal have lov til at gøre, næsten som det passer ham. Hvis ikke arbejdsgiveren er opmærksom på det, må man bare erkende, at så bliver risikoen for ulykker større, og derfor var mit spørgsmål i første omgang: Hvad er det, man yderligere vil sætte ind i form af straffeforanstaltninger over for dem, der overtræder reglerne?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til hr. Ole Vagn Christensen: Vi vil straffe dem, der ikke overholder loven. Og så skal jeg i øvrigt oplyse, at der er ikke nogen forskel på ulykkesfrekvensen inden for kategorierne af de mindste virksomheder, så der er altså ikke denne statistiske sammenhæng.

Vi ønsker naturligvis, at man skal overholde loven, og her mener vi altså, at virksomhederne skal have bedre tid til at påse det i stedet for at rende og udfylde skemaer og gå på kurser og